

פארוין כ"כ ויחד להודיע דעין בר שבת ודברים שצריך אדם לומר בתוך בניו וימנעו מה
לומר כמה מדליקין ביום שחל להיות בע"ס ולא בע"ס מקודם וי"ט ולא בע"ס חול המועד
ונצטרף רחם המטה שחל להיות בע"ס והנחנו לומר אדם בע"ס תשובה או מקודם תשובה
ואין מנהגו לומר בנות האבל וסעודת מבני סבוקו בו על ג' עבודות נשים מתוך כבוד
לדקן וזה אירע שפסק אשה נכבדת לידקה האבל ימנעו הרבה נכבדות אף הדבר ואין לומר
איתו ככל בית האבל דלא מליג רבנן (ק"ו)

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בדבש ולא
בחמין ולא בכרך ולא בפתילת האירן ולא בפתילת
המדבר ולא בירוקה שעל פני המים לא בזפת ולא בשעיה
ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה ולא באליה ולא בחלב
גתים המדי ואמר מדליקין בחלב מבשר והכמים אומרים
אחד מבשר ואחד שאינו מבשר אין מדליקין בו : אין מדליקין
בשמן שרפה כיום טוב רבי ישמעאל אומר אין מדליקין
בעטרן מפני כבוד השבת והכמים מתירין בכל השמנים
בשמן שמשמין בשמן אנונים בשמן צנונות בשמן דגים
בשמן פקיעות בעטרן ובנפט רבי טרפון אומר אין מדליקין
אלא בשמן ית בלבד כל היוצא מן היען אין מדליקין
אלא פשתן וכד היוצא מן היען אינו מטמא טומאת אהלים
אלא פשתן פתילת הבגד שקפלה ולא הכהכה : רבי אליעזר
אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה
היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה
שמן ויהננה על פי הנר בשביל שהיה מנטפת ואפילו היא
של חרס ורבי יהודה מתיר אבל אם חברה היוצר מתחלה
סותר מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא אדם קערה שמן
ויהננה בצד הנר והן ראש הפתילה בתוכה בשביל שהיה
שאיבת ורבי יהודה מתיר : המכבה את הנר מפני שהוא
טהור מפני גוים מפני רסטים מפני רוח רעה מפני
החולה שישן פטור כחם על הנר כחם על השמן כחם על
הפתילה חייב ורבי יוסי פוטר בבקן חוץ מן הפתילה מפני
שהוא עושה כחם על שלש עבודות נשים מתוך בשעת
לדתן על שאינן והירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר
שרשה רבנים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם

השבת

השבת עשרתן ערבתי מדליקין את הנר ספק השבת
ספק אינה השבת אין מעשרין את הנדאי ואין מטבילין את
הכלים ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את הדמאי
ומעריבין וטומנין את החמין :

שלמות הלב גדלה מעלת קדוש על האגדה ממעלת קדוש על כל שאר תורה שנכל
בה והאדם עלמא עליה כיון דהאגדה מטבת לבו של אדם וימתח ישראל
וכשטובה אמן יאה שמים רבא מתוך שמחה של מבו עושה כחם רוח ליוצרו וסגולם קיים
(נר"י) ואסור שלכך נהגו לומר אגדת תלמודי חכמים מרבים שלום נפולם כלי מחזיק כרסו
אחר מסבת כמה מדליקין :

אמר רבי אלעזר אומר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבים
שלוש בעולם שנאמר וכל בנך למודי יהוה ורב שלום
בנך אל תקרי בנך אלא בונך : יהי שלום פתיך שלוח
בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך : וראה בנים לבנך שלום ער
ישראל : שלום רב לאתבי תורתך ואין למו מבשול : יהודה על
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

ואומרים קדוש ורבך

פיוט נאה ומשוכח כרוכ הספנתות קשר חכר סרכ הכולל סללתי כמוהו שלמה
הלוי אלקבץ ז"ל שמים כעור ואם בישראל חרץ לכו לכל סקללות פכנס ומכונן
כמגדס כומיכו ושמו חתום בראשו

לכה דודי לקראת פכה פני שבת נקבלה :
שמור וזכור בדבור אחד השמיענו אל המיוחד יהוה
אחד ושמו אחד לשם ודתפארת ולתהלה : לכה
לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש
מקדס נסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה : לכה
מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך התפכה
רב לך שבת בעמק הפכא והוא יחמול עליך
חמלה :
התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד
בן ישי בית החחמי קרבה אל נפשי גאדה : לכה
התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי עורי

עורי

Ahodesc

24

כד

עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרַי • כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נִגְלָה :
 לֹא תִבוֹשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ • מַה תִּשְׁתַּוְּחוּחֵי וּמַה תִּהְיֶינָה •
 בְּךָ יַחֲסוּ עֵינַי עִמִּי • וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה :
 וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַת שׁוֹמְרֵיךָ • וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלַעֲיֶיךָ • יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ • בְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה :
 יִמֵּן וְשְׂמָאל תִּפְרוּצֵי • וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצֵי • עַד יַד אִישׁ
 בֶּן פְּרָצֵי • וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָרָה :
 לכה

כשאומר בואי כאלום מנסה ככון לקום כנילם יתירם

בְּאֵי בְשָׁלוֹם עָטַרְתָּ בַעֲלָה • גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרָגָה וּבְצִהְרָה •
 תּוֹךְ אַמוּנֵי עַם סִגְלָה • בְּאֵי כְּלָה בְּאֵי כְּלָה :
 תּוֹךְ אַמוּנֵי עַם סִגְלָה • בְּאֵי כְּלָה שֶׁבֶת מְלֻכְתָּא :

ובטל טוך אמוני פעם אחרת ואחר כך אומר (שבת מנוחה) שבת מלכתא :

בעוד שהקהל אומרים מזמור שיר ליום השבת אומר

ליחרא שְׁמֵיהּ דְּקַבְלָהּ כְּדַחֲלוּ וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי וְדַחֲלוּ לִיחֲדָה שֶׁסּ י"ה ב"ה
 בִּיחֻדָּה שְׁלִים נֶשֶׁס כָּל יִשְׂרָאֵל הֵרִינֵי מִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שֶׁל שַׁבַּת
 שְׂתִקֵּן יַעֲקֹב הִכִּינוּ סִבָּה קְדִישָׁה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָפָה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן וְלִהְיוֹר אֲוֹרוֹת
 נְדוּלִים כְּעֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים לְמַעַל וּבְאֲוֹרֵךְ נְרָאָה אֲוֹר תּוֹסַפֵּת הַרוּחַ בְּעִנִּיּוֹת
 כִּרְכוּ וְתוֹסַפֵּת הַנְּשֵׁמָה כְּאֲמֹר וּפְרוּס עֲלֵינוּ סוּכַת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְאֵתָה כְּטוֹכֵךְ
 תִּשׁוּב תִּחַסֵּב לְתַפְלוֹת הַנְּדַחוֹת עִם קְדוּשַׁת תְּפִלָּה זוֹ לְהִיוֹת עֲטָרָה לְרֵאשִׁיךְ •
 וְהִי נֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :
 "שׁוֹעֲתֵנוּ" קָבַל "וּשְׁמַע" כְּעִקְוֵתֵנוּ "יֹדַע" תְּעֹלָמוֹת (יִכּוּיֵן שְׁקוּ"לִית) :

קבלתי מרכ גדול שנגלה לו כחלוס נורא שיש לאומרו מעומר • מאיין :

מזמור שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּפִקֵּר חֲסִדֶיךָ וְאַמוּנָתְךָ
 בְּלִילוֹת : עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי
 שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲרֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן : מַה גָּדְלוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא
 יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֵת זֹאת : בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
 יִצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן לְהַשְׁמַדֵם עֲדֵי עַד : וְאֵתָה מְרוֹם
 רַעֲלָם

לְעַלְמֵי יְהוָה : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
 יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן : וְתִרְם כְּרָאִם קִרְנֵי בִלְתֵי
 בְּשִׁמְן רֵעֵנָּה : וְתַבַּט עֵינַי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָרֵי מְרַעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנֵי : צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֲרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה :
 שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד
 יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ : לְהַגִּיד כִּי יִשָּׁר
 יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ :

שלמות הלב • על ידי שמירת שבת ככה אכתבו באים אל חמונת חידוש העולם הבא
 ותכרך עז הקאזר ותכון תכל יש מאין ולכך כהנו לומר ה' מלך אחר
 מזמור שיר ליום השבת וכן סדרם דהע"ה :

יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עוֹז הַתְּאֵזֵר אֶף
 תִּפְּזֵן תֵּיבֵר בַּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כְּסִיֵּךְ מֵאֵז מַעֲוֹדִים
 אֲתָה : נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת קוֹלֵם יִשְׂאוּ
 נְהַרּוֹת דְּכֵים : מִקְלוֹת מֵים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם
 אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה : עֲדַתְיָךְ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה
 קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

שלמות הלב • בשבת ר"ח מכהנו לומר אחר ה' מלך מזמור ברכי כפשי וכשנת ר"ח
 טבת אחר ברכי כפשי מזמור שיר חנוכת הכית וכשנת טחל בו יו"ט
 טל פסח או ח"ה יאמרו גאולת ה' בשבועות לכני ח"ל יקום אלהים בר"ה ברכינו לאלפים
 פוזנו בסוכות או חו"ה כאלו תערונו וכשמיני עזרת הושיע ה' כי גמר :

ואם כולד כן זכר באחד מימי השבוע אומר סחון כשבת סכאלה

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ • וְשִׁלּוּרָה בְּיִשְׂרָאֵל בְּסִימָן טוֹב בֶּן (בְּנִים)
 (וּבֵת) (וּבְנֹת) בָּא (בְּאוֹ) לָנוּ • בְּיָמֵינוּ (בְּיָמֵיהֶם) יָבֵא גִּיּוֹאֵל •
 הַיְלָד (הַיְלָדִים) יְהִי רַעֲנָן (יִרְעַנְנוּ) בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוּנָן (יִתְלוּנְנוּ) •
 יִבְתַּרְהָ יִתְבוּנָן (יִתְבוּנְנוּ) יֵאֱלֶפֶת (יֵאֱלָפוּ) דֵּת לְכָל שׁוֹאֵל : כְּסִימָן טוֹב

ערבית של שבת

כשנת כריך להתפלל כעיונים סגורות או בתוך הספר • ואומר טש"ץ בנינון

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא • (כאן יענה אמן ויכוין
 אידהנויה גימטריא אמן א) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא
 כְּרַעוּתִיהּ

כְּרֵעוֹתֶיהָ • וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֶיהָ • וַיַּצְמַח פְּרוֹקְנֶיהָ • וַיִּקְרַב
 מְשִׁיחֶיהָ • (אמן ב' ויכוין כדלעיל) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ (אמן ג' ויכוין
 כדלעיל ויאמר עד ראמירן בעלמא) אָמֵן • יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּא
 מְבָרַךְ • לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח •
 וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלֶּה •
 וַיִּתְהַלַּל • שְׁמִיהָ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא • (אמן ד' ויכוין כ"ג)
 לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא • שִׁירְתָּא • תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא •
 דְאָמִירָן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין כ"ד) אָמֵן :

שלמות הלב • אין אומרים וכו' רחוס בערבית של שבת לפי שהוא לטון קמח וזין
 אדם טואל כרכיו כשבת להקטנב כה טאסור לאדם שיתענב כשבת :
 ואמר כחון ברכו את יהוה המבורך : ואומרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא • שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים • יחי שם ה' סבורך מעתה
 ועד עולם ומרומם על כל ברכה ותהלה :

ובעוד שש"ץ מאריך כניגון אומרים הקהל אלו שני פסוקים כנגד כששנים תודים :
 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון הרש בקרבי : השיבה לי ששון ישעך רוח
 גריבה תסמכני :

ולריך לענות כשמתחם יתורם ויכוין
 בְּרוּךְ גַּפְשׁ יְהוָה רוּחַ הַמְּבוּרָךְ נִשְׁמָה לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יוֹחֵד :

ותא"י ו"ל סיה מרים קולו ככרכות של קריאת שמע כשבת
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבַר
 מְעֻרֵיב עֲרָבִים בְּחִכְמָה • פּוֹרֵתָ שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה • מְשַׁנֶּה עֵתִים • וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים • וּמְסַדֵּר
 אֶת הַכּוֹכָבִים • בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ • בּוֹרֵא
 יוֹמָם וְלַיְלָה • גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר •
 הַמְעַבִּיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה • וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה •
 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְעַרֵיב עֲרָבִים :
 אהבת

אֱהָבָת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֱהָבָת • תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת • עַר
 כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ • וְנִשְׁמַח
 וְנַעֲלוּ בְּדַבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ • וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
 וָעַד • כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאָרְךְ יָמֵינוּ • וּבָהֶם נַהְגֶּה יוֹמָם
 וְלַיְלָה • וְאֱהָבָתְךָ (וְחַמְלָתְךָ) לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

חייב אדם לקבל עליו מצות יחוד ה' ברוך ה' באהבה שלמה ויוהר לקרות
 פסוק שמע ישראל לפחות בכוונה גדולה ויכוין להמליך האל ברוך הוא עליו
 בשמים סמל ועל הארץ מתחת • (ורמזו במלת אהר • א שהוא אהר •
 ח כשבעה ריקיעים ובארץ • ד בארבע רוחות העולם) :

יוד הי ויו הי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵין אֱחָד : לא
 יהיה לך אלהים אחרים : וְאִוְמִיִּם כֻּלְּמָ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד : ע"כ • צריך להפסיק בין של מלכות שמים
 לשל מצות • ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאורך : והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוך היום עדי לבבך : ושננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובדרךך ובשכבך ובקומך :
 וקשרתם לאזניך ורחיב לטטפת בין עיניך : לא
 תחמוד וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך :

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ-אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
 אֲתֶכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסַּפְתָּ דָגְנָה וְתִירְשָׁה
 וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ :
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם פְּתִיפְתָה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יַפְסִיק מִעַל אַף-יְהוָה
 בְּכֶם

בְּכֶם וְעַצְרֵי אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִי מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֶאֱמֶת
 תִּתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ לֹא תִרְצַח וְאֲבִדְתֶם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבִיחָ אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם וְשַׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַרְבֵיבְכֶם וְעַר-נַפְשֹׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֶתֶם לְאוֹת עַר-
 יִדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמְדַתֶם אֶתֶם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ וּכְתַבְתֶּם עַל-מִזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ
 כַּד אֵת אֲבִיךָ לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁפַע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם
 עַל-הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנָו עַל-צִיצִית הַכִּנּוֹף פְּתִיל תְּכֵלֶת
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִנְאֹף וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחַר
 לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֵתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : וְכֹד
 אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תִשַׁח
 כִּשֵׁן אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

כסוק שמע ישראל וכרוך שם הם י"ב תיבות . מואהבת עד וכשעריך מ"ב תיבות .
 מרהיה עד ושמתם ע"ב תיבות . מאת דברי אלה עד הארץ ו' תיבות . מויאמר עד
 אלהיכם ע"ב תיבות חסר נ' . נמצא שיש בקריאת שמע רמ"ח תיבות חסר נ'
 וחוזר שלוח צבור יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ח תיבות חסר נ'
 אכרייו של אים . משועתרים כלם לשבורתו
 יתברך שמו * וישמע מפי הש"ץ וישתוק *

אֵמֶת וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ : כִּי הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולתו . וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ :
 הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים . הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים :
 הָאֵל

הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ . הַמְשַׁלֵּם נְמוּל לְכָל אוֹיְבֵי
 נַפְשָׁנוּ : הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַחַיִּים . וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ .
 הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרֵם קַרְנָנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ :
 הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַפְּרָעָה . בְּאִתּוֹת וּבְמִזְפֹּתַיִם
 בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם : הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם .
 וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם לְחֵרוֹת עוֹלָם : הַמַּעֲבִיר
 בְּנֵינוּ בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף . וְאֵת רוּדְפֵיהֶם וְאֵת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע : רָאוּ בְנִים אֵת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ
 לְשִׁמּוֹ . וּמְלֻכוֹתָו בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם : מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה . וְאָמְרוּ כָלֶם : מִי כַמַּכָּה
 בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמַּכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עוֹשֶׂה
 פְּלֵא : מְלֻכוֹתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנִיךָ עַל הַיָּם יַחַד
 בְּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד :
 וְנֹאמַר כִּי פִדָּה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וְגֵאלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ *
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גֵּאל יִשְׂרָאֵל :

שלמות הלב . א נחול אומרים ושמור נאמרו וחותמין סומר את עמו ישראל לא ק
 שבת ששבת אין לנו צרכים סימור כי יום השבת הוא השומר
 ולפי שאמר ז"ל שם ישראל שתי שבתות כהלכתן נגאלין מיד לכך תקף לחתומים פריסת
 שלום שהיא הנגולה שאמר ואפרוש כפי עליך וכתוב ופרסת ככפיד על אמתך כי גואל אקס
 ואומרים ושמרו בני ישראל בכל שבת כלומר סיפור הקב"ה ככפיו ויגאל אותנו אם כשמור
 השבת כראוי : ב מנהגנו בשלם רגלים לומר אחר חתומים פריסת שלום פסוק אלה מועדי ה'
 מטעם עמנו סיפור הקב"ה סוכת שלמונו עלינו אם כשמור יום טוב כראוי וכן הטעם כר"ס
 שאומרים וביום שמחתכם וגו' וכו' ה"ך שאומרים כי ביום הזה וגו' ולא חלו שבת ואמרו
 ושמרו תקף לחתומים פריסת שלום ואח"ך פסוק הסייד ליום :

הַשְּׂבִיבָנוּ אֲבֵינוּ לְשָׁלוֹם . וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם . וּפְרוּשׁ עֲרֵינוּ סִפְת
 שְׁלוֹמְךָ . וְתַקְנָנוּ מִלְּפָנֵינוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ . וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 מֵהָרָה לְמַעַן שִׁמְךָ . וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ . וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִפְת
 רַחֲמִים וְשָׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִפְת שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן :
 ושמרו

וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
 לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הַיּוֹם לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ: וְאָמַר מִן
 יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ
 מְלֻכוּתִיהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיוֹמָבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְיוֹן קָרִיב וְהָמוֹן
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי יְהוֹבָרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַדָּר
 וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שְׁרִיתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאַמִּירָן בְּעַלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

ועוד עבד לכני רכו' ככוונה כמו כשחיות' ויכוין כלכר סס זס ככל סכרבות ושש
 אופיות מהסס עלמנו ככל פעס שהוף כורע כאשר תראס:

אדון הכל • יאהרונהי • היה הוה ויהיה

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי

אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים •

קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת • וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי

בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: כַּסֶּכֶת תְּשׁוּבָה אֲוֹמְרִים

זְכַרְנוּ חַיִּים מְלַךְ חַיִּים חַיִּים בְּחַיִּים בְּרַבְנֵינוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים לְמַעַן

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הד) מְגוֹן

אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי • מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה • רַב

וּמוֹרִיד הַהוֹשִׁיעַ (בְּקִיז מוֹרִיד הַטַּל) (בַּחֲרוֹף מְשִׁיב הַרוּחַ

בְּרַחֲמִים רַבִּים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • יְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמְתִיר

אֲסוּרִים

אֲסוּרִים • וּמְקִיָּם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי • מִי כְמוֹךָ בַּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ • מְלַךְ מְמִית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה
 כַּסֶּכֶת תְּשׁוּבָה אֲוֹמְרִים מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמְךָ וּזְכַר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים לְחַיִּים:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחִיָּה
 הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלֶךָ

סְלָה • (כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וּקְדוֹשׁ אַתָּה •) בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: (כַּסֶּכֶת תְּשׁוּבָה אֲוֹמְרִים הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ):

שְׁלֹמֹת הַלֵּב • אֵל לֹא תִקְוּ כַסֶּכֶת וּי"ס הַאֲמַנְעוּיֹת סַכְתַּפְלַת י"ח מַסְכֵי סַאסוֹר לֹאֲרִס
 לְסַאֲוֹל זְרַכְיוֹ כַסֶּכֶת וְעוֹד כְּדִי סֵלֵא יִתְעַבֵּב וְלֹא יִכְתֹּסֶה הַסַּכֵּת כִּי
 לְקֻדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ לְעַנְבֵּן וְלֹא לְזַעַר וְיֵס אֲוֹמְרִים מַסְכָּה טוֹרָה זְכוֹר וְתִקְוּוּ סַכֵּת זְרַכְוִית כַּנְגַד
 סַכֵּסֶה קוֹלוֹת סַאֲמֵר דוֹד עַל הַמִּיֹּס סַאֲמֵר סַכֵּת בְּיוֹם הַלְלַתְיָךְ: בִּי תִקְוּ לֹמֵר מִתְחִילוֹת אֲחַס
 קִדְשָׁךְ זַחְרִית יִשְׁמַח מַסָּה וּבִמְנוּחָהּ אַתָּה אֲחַד מַה סַאֲוִן כֵּן בְּיוֹם טוֹב סַכְלָן מִתְחִילוֹת אֲחַס
 נַחְרַמְנוּ כַּסֵּךְ הַקַּסְטָן תְּלַמִּיד מַה"ס סִימָן קל"ג כַּנְגַד טַלְסַס סַכְתוֹת סַכֵּת זְרַאֲשִׁית אַתָּה קִדְשָׁךְ
 פִּיֵּס זֶס וַיִּכְוֹלוּ סַהוֹא עַבְדֵי בְרִית הַעוֹלָם • סַכֵּת חַתָּן טוֹרָה כַּנְגַד יִשְׁמַח מַסָּה וְכוּלֵי עַלְמָא מוֹדוּ
 דַּכַּסֶּכֶת כִּיִּכְתֹּסֶה טוֹרָה • סַכֵּת לְעַתִּיד לְכֹא כַּנְגַד אַתָּה אֲחַד כְּמוֹ סַאֲמֵר בְּיוֹם הַהוּא יֵהִי ס' אֲחַד
 מַסְוֵי אֲחַד וְהַרְבֵּי ת"ז כַּסֵּךְ סַהֲסַכֵּת כַּקְרָאָת כְּלָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חַתָּן לְכֵן אַתָּה קִדְשָׁךְ הוּא
 עַל סַס הַקְדוּשִׁין יִשְׁמַח מַסָּה טַל סַס סַמַּחַת חַתָּן וְכֹלָה מוֹסַף עַל סַס טוֹסַפַּת טַמּוּסִיף סַחֲמָן
 אַתָּה אֲחַד עַל סַס סַמִּיחֵדִים סַנִּיחַס וְכֹל זֶס הוּא דֶרֶךְ הַסַּאֲלָה לְרַמּוֹז הַקַּחְרוֹת הַאֵל עַס יִסְרָאֵל
 עַל יְדֵי סַמִּירַת סַכֵּת:

אַתָּה קְדִשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ • יִפְסִיחַ תְּכָלִית

מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ • וּבְרַכְתָּו מִכָּל הַיָּמִים •

וּקְדִשְׁתוּ מִכָּל הַזְּמַנִּים • וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיִּכְרַז הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיַּכֵּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּח בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת

יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכְתוֹ

אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׁמַחוּ בְּמְלַכּוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג • עַס

מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי • כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ •

וְהַשְּׁבִיעִי רְצִיתָ בּוֹ וּקְדִשְׁתוֹ • חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ •

זְכַר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

שלמות הלב א אומרים בערבית וינוחו בה בשחרית בו במחמה כס למי ששלטון
עולין כ"ח בחשבון קטן כמנין אה"ה ועולין בני' ז"ן שאת"ם שניסו

סבת אינס עוסקין במלאכה הוא ית' פותח את ידיו לתת אוכלס וזן ומסרכס ועוד כלול סבת
בה ככלה בנית אביס סעקר הסמחה בה' ובשחרית בו ככלה בנית חמים סעקר הסמחה בנית
סחקן' ובמחמה כס הסמחה בסניסס להודיע שכל פור שמוסיף ויסר אל סומר סבת מחללו
סולך ומקרב אליו יקפלה: ב אומרים שבת באהבה וברצון ולא כיום סוב למי ססבת כמח
כסו עולו וקבלו באהבה ולא כמורס שלא קבלו עד ססמה עליכס הכר כגניקס וי"ס ככלל:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
מטובך שמה נפישנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ורתה לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

כדלש חזק וכוול סמועד קומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפדיטה לטובה לתן ולחסד ולרחמים
כר"ח ביום ראש החדש הזה

כחול סמועד של פסח ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה
כחול סמועד של סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה
לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
ורחמים חוס וחנו וחסוד ורחם עלינו והושיענו כי אלוך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוינו
עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה

יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (ונ) אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור

חינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לנו

ונספר תהלתך על חינו המסורים בידך ועל

גשמותינו הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר

וצהרים הטוב פי לא כלו רחמיך המרחם פי לא

תמו חסדיך פי מעולם קוינו לך:

כחוכה קומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה:

גימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו בשעמרה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם מתורתך

ויהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רכת את ריבם דנת את דינם נקמת את

נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים
ירשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי

תורתך לך עשית שם גדור וקדוש בעולמך ולעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך

לדביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
גרות בתצרות קדשך וקבעו שמונה ימים ארו כהיל ובהודאה

ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרוטם ויתנשא תמיד שמך מלפנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

כשכת תשובה קומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב

ברוך

ברוך אתה יהוה (הו) הטוב שמך וקך נאה להודות :
 שים שלום טובה וברכה . חיים חן וחסד . צדקה
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו
 אבינו בלנו באחד באור פניך . כי באור פניך נתת לנו
 יהוה אלהינו . תורה וחיים . אהבה וחסד . צדקה
 ורחמים . ברכה ושלום . וטוב בעיניך לברכנו . ולברך את
 כל עמך ישראל ברוב עז ושלום :

שכנת תשובת אומרים

ובספר חיים ברכה שלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
 וגורות טובות נזכר ונכתב לפניך אֲנַחְנוּ וְכָרַ עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
 טוב לומר שור למעלות אשא עיני אל הכרס

אלהי נצור לשוני מרע . ושפתותי מדבר מרמה .
 ולמקללי נפשי תדום . ונפשי בעפר לכל
 תהיה . פתח לבי בתורתך . ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי . וכל הקמים עלי לרעה . מהרה הפך עצתם
 וקלקל מחשבותם . יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
 דוחה : עשה למען שמך . עשה למען ימינה . עשה
 למען תורתך . עשה למען קדושתך : למען יחלצון
 ידידיה . הישיעה ימינה וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

כודע ופוסע נ' פסיעות לאחריו בכריעם אחת קודם שזוקף כשאומר עושה שלום
 כמרומו חוקך כניו לשמאלו הוא כרחמו ועשה שלום עליו ועל כל עמי ישראל וכו'
 לפניו כשפוסע עוקר רגל שמאלית תחלם . ויש אומרים תפלה זו

ירם ה' או"ה שלא תעלה קנאת החרים עלי ולא קנאתי על החרים ושלא
 אכעס היום ושלא אכעסך ותלילי עיני הרע ותן בלבי הכנעה וענוה
 ויראת

ויראת חטא . מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך ובנה ביתך . שכלל היכלך וקנן
 גליותנו פדה לארך ושמח עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

עיין לעיל בתפלת שחרית של חול תפלה כאס קאס מהרז קיד"א ז"ל :

עושה שלום במרומו הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו ועל כל
 עמו ישראל ואמרו אמן :

שלמות הלב . תקנו לומר ויכלו אחר העמידה מפני העם סנסדות כענין ברכה מעין
 סנע וסעס שאומרים אותו שלש פעמים אחת בעמידה אחת אחר
 סעמידה ואחת על הכוס הוא כנגד שלש פעמים סתאמר כסוק ויכלו ואומרים אותו מעומד
 לפי שהוא עדות סהקב"ה ברא סמים ארץ וקבלת עדות בריכה מעומד ומהנמו לאומרו ככל
 יום טוב שחל להיות בשבת ואף בראש הסנה ויום הכפורים ואין לדבר סתה כסלס כסעס
 שאומרים ויכלו וברכה מעין סנע ועיין כספר החסידים סוף סימן כ"ח :

ואומר השליח לכוור עם סקסל כקול רס (יום הששי)

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
 ביום השביעי (ויכוין אל חסד לאברהם) מלאכתו
 אשר עשה וישבת ביום השביעי (ויכוין אלהים פחד יצחק)
 מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום
 השביעי (ויכוין יהוה תפארת ישראל) ויקדש אותו כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות (סמי
 חיבות אמת) :

שלמות הלב . אומרים ברכה זו מסוס מהנב אבותינו מסוס סכנת מוקין בלילי
 סכנות סכית סכספת סלסס היוו סנסדות וקקבו ססכיל סמאחרים
 סיכא דקקין תקין . לכן אין אומרים אותה בליל יום טוב הראסון סל פסח סחל לסס
 ססנת ססוא ליל סמורים . ורבוקינו לא היו אומרים אותה לא בנית סחכל ולא בנית סחחן
 ולא ססמספלוים בנית כעסרה . ובנית סמדרס ססס סתקנכניס הרב פס סתלמדיס לסכסכל
 אומרים אותה ובלילי סחכל כל אחד היה עוסק במלאכתו וכסגמר סתפסלל בניתו ולא כח
 לבית סכספת ולא תקבו סלילי יום טוב ססיו באים בנית סכספת ככב סרד"ס סכיוס טוב
 אין מלאכה ואין מאחרין לכא :

ואומר השליח לכוור לכוור

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא . אל
 עליון קונה ברחמיו שמים וארץ . מגן אבות בדרך מתייה סמים
 במאמרו . האל (כשכנת תשובת סמלך) הקדוש שאין כמותו סמנית
 לעמו ביום שבת קדוש . כי כס רצה להניח להם . לפניו נעבוד

ביראה

בִּירָאָה וּפְחָד . וְנוֹדָה לְשֵׁמוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת וְרוֹב
הַהוֹדָאוֹת . לְאֲדוֹן הַשְּׁלוֹם . מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֵת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי .
וּמְנִיחַ בְּקִרְשָׁה לְעַם מְדַשְׁנִי עֲנֵג וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה כְּרִיאֵשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ . קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
שֵׁים חֲלָקָנוּ בְּחֻזְרְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִשׁוֹבֵךְ . שְׂמַח נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ . וְטַהַר לַבָּנוּ לְעִבְרֶיךָ בְּאַמֶּת . וְהִנְחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבֵת קִדְּשֶׁךָ . וְיִנְחוּנוּ בְּהַ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֵת :

יְתַנַּחֵל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהַ . וַיְמַלִּיךְ
מַלְכוּתִיהַ . וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיהַ . וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהַ . בְּחַיִּיכוֹן
בְּחַיִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְדָּא וּבְזִמְן קְרִיב וְאָמְרוּ
אָמֵן : יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמָיָא וּתְבָרֵךְ .
וַיִּשְׁתַּבַּח . וַיִּתְפָּאֵר . וַיְתַרְוֶם . וַיְוַנְשֵׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה .
וַיִּתְהַלֵּל . שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּר בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא . תְּשַׁבְּחָתָא . וְנַחְמָתָא . דְּאָמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן
דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי אֵל שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא . חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא
וְדַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וּבִפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו . הוּא בְּרַחְמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ . וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

שְׁלֹמֹת הַלֵּב . כְּגוֹן לֹמֵר מִזְמוֹר ה' רוּעֵי מַסּוֹס הַתְּעוּבִים הַמְּפֹרָסִים בּוֹ סִכּוֹן כְּתוּב בְּגִלְיוֹן
דְּסָא יְרִיבִיכִי עַל מִי מְנוּחָת וּבְכֹלֵי רִמּוֹ לְעוֹבֵב וּמְנוּחָת סִכּוֹן כְּסָפִי
יִסּוּבֵב סִי לְכַסְנֵס יִקְרִי וּכְן סִכּוֹן וּמִשְׁעִנְךָ דְּסִכּוֹן בְּשֵׁם רַחֲמֵי הוּא דִּשְׁן פִּתְּת וְרוּיִית סִלְחֵי
וּתְפָרִיךְ לְכַסִּי סִלְחֵי כְּגַד כּוֹרְרֵי רִמּוֹ לְמַלְאֲךָ רַע הַרְוֵא כִּי דְלוּק וְסִלְחֵן עֲרוּךְ וְעוֹבֵב אִמֵּן כְּסָפִי
וְגו' וּסְכִיכִי כְּכִית ה' לְאוּרֵךְ יִמִּיִּים רִמּוֹ לְעוֹלָם סִכּוֹן סִכּוֹן אִו לְעַסְק הַתּוֹרָה כְּסִכּוֹן סִכּוֹן כְּסָפִי
סְתוּרָה . וּמְכַנְּנוּ לְבִיל יוֹם טוֹב טַל פִּסַּח סִכּוֹן כְּסִכּוֹן לֹמֵר מִזְמוֹר כְּכֹאֵל יִסְרָאֵל מִמְּכָרִים אַחַר
מִזְמוֹר ה' רוּעֵי כְּסוּעוֹת וּכְסוּכּוֹת וּכְסָפִי סִכּוֹן כְּסָפִי לִי וְכִרְ"ה הִלְלוּ אֵל בְּקִדְּסוֹ :

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רַעִי לֹא אֶחָסֵר : בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יְרִבִּיצִי עַל
מִי מְנוּחָת יִגְהַרְנִי : נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צִדֵּק
לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֶלֶךְ בְּנֵי אֶלְמֹת לֹא אֶיֶדָּא רַע כִּי אַתָּה
עַמְדִי

עַמְדִי שְׁבִיבִי וּמִשְׁעֵנְךָ הַמָּר יִנְחֵמוּנִי : תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד
צוּרֵי הַשֶּׁנִּית בְּשֵׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה : אֵךְ טוֹב וְחָסֵד יִדְרֹפּוּנִי
כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֲרֵךְ יָמִים :

וְאוֹמֵר סִחוּן קְרִישׁ יֵהֵא סְלֵמָא רַבָּא

וְאוֹמֵר סִחוּן בְּרַכּוֹ אֵת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ : וְאוֹמְרִים סִקְסַל כְּלֵמָא
יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא
רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדֵיּוֹ אֵין אֱלֹהִים . יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלָה :

מִי סִסְכָּה לְקַבֵּל תּוֹסַפַּת הַרוּחַ כְּעִבְיִית בְּרַכּוֹ רֵאשׁוֹן מַעֲוּוֹת וַיּוּכַל לְתַקּוֹן כְּעִבְיִית בְּרַכּוֹ אַחֲרוֹן :
וְאוֹמְרִים סִקְסַל בְּקוֹל רַס

בְּרוּךְ נַפְשׁ יְהוָה רוּחַ הַמְּבֹרָךְ נִשְׁמָה לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יְחִידָה
עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל . לְתַת גְּדוּלָּה לְיוֹצֵר
בְּרִיאֵשִׁית . שְׁלֵא עֵשְׂנוּ בְּגוֹוֵי הָאָרְצוֹת . וְלֹא
שְׁמַנּוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְמָה . שְׁלֵא שָׂם חֲלָקָנוּ בְּהֵם .
וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנֵם . (שֶׁהֵם מְשַׁתְּחִיִּים לְהַבֵּל וְרִיק .
וּמְתַפְּלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ) וַאֲנַחְנוּ מְשַׁתְּחִיִּים
לְפָנֵי מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא
נוֹטֵה שְׁמַיִם . וַיּוֹסֵד אֶרֶץ . וּמּוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַר .
וְשִׁכְנֵית עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ . וַאֲיִן עוֹד
אַחַר . אָמֵת מְלַבְּנוּ . וְאַפְּס זוֹקְתוֹ . כְּפַתּוּב בְּתוֹרָה
וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבַבְךָ . כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַר וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

וְהִיָּה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד : וַיֵּשׁ כּוֹהֲנִים לֹמֵר עַל כֵּן כְּקוֹס לָךְ

שְׁלֹמֹת הַלֵּב . א פִּיוֹט יַגְדֵּל אֲחִמְנוּ אֱלֹהֵי פִּה אוֹמְרִים אוֹתוֹ אַחַר עֲרִיבִית כְּסִבַּת יוֹ"ס
וְר"ה וַיּוֹ"בֵךְ בְּבֵית הַכְּסֵת וּבְכָל מְקוֹם סְמַתְפִּלְלוּסִים סַס כְּעִסְרָה וְלֹא
כְּנִית הַאֲבֵל וְכִטְעַם כְּדִי שְׁלֵא יִנְטַעַר הַאֲבֵל כְּשִׁמְעוּ עוֹיָקַר הַסְּכָר וְהַעוֹכֵס סְהוּא גּוֹמֵל לְאוֹשׁ
חִסִּיד וְגו' וְכוּתֵן לְרַסַּע רַע וְגו' סִיט עוֹבוֹת כְּאֵדָס סְכַרְעִיט מִמְנוּ גַם כְּעוֹלָם הוּא וְאִי לְלַגְלַג
עַל סוֹס מְכַב כִּי לֹא לְחַסֵּס הוֹקֵבְעוּ וַיֵּשׁ כּוֹהֲנִים לְכַפּוֹל מִתִּיב יִחִיֵּה אֵל וְכו' לְסִיִּים כְּעוֹיָקַר
חֲפִיִּית מִתִּיבִים : ב אַחַר יַגְדֵּל אוֹמְרִים כִּי ת"ח קִבַּת פְּרִקֵי מִסְכַּת סִכַּת כְּפִסּוֹקֵי סוּר הַסְּוִרִים
כְּעִימָה כְּכַתּוּב כְּסַר תְּקוּן סִכַּת רַבִּי חֲכִיבֵי וְכו' וְקִדְּשׁ דְּרַבְּכֵן :

יגדל

יגדל / אלהים חי וישתבח . נמצא ואין עת אר
 מציאותו : אחר ואין יחיד ביחודו . נעלם וגם
 אין סוף לאחדותו : אין לו דמות הנוף ואינו נוף . לא
 נערוך ארזו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר נברא .
 ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו ארון עולם לכל
 נוצר . יורה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו . אל
 אנשי סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל כמשה עוד .
 נביא ומביט את תמונתו : תורת אמת נתן לעמו אל .
 ער יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר .
 דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרנו . מביט לסוף
 דבר בקדמורתו : גומל לאיש חסיד כמפערו . נוהג
 לרשע רע כרשעתו : ישלח לקץ ימין משיחנו . לפדות
 מחבי קץ ישועתו . מתים יחיה אל ברוב חסדו . ברוך
 עדי עד שם תהלתו : אלה שרש עשרה לעקרים . הן
 הם יסוד דת אל ותורתו : תורת משה אמת ונבואתו .
 ברוך עדי עד שם תהלתו .

ומי שלא סיס לו כנתי לומר שר סעירים ואמר פסוקים אלו ססימנס יעקב
 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיון :

עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יולו בשמיו יבא רודי לגנו
 ויאכל פרי מגדיו :

קול רודי הגה זה בא מרלג על ההרים מקפץ על הגבעות :
 באתי לגנו אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם
 רבשי שתיתי יוני עם חלבי אכלו רעים שתו ושברו דורים :

ויש כוונתם לומר יש רכון עלם ועלמית . והנס הוא בכקשות

אחר ערבית לא יתעכב הרבה ככ"כ מפני שגלות להקדים לקדש היום וכל סודו מן
 סוף מצותם וסודו מכוון למעט קודם שילך ממעלת סג"ל וכוונתו מאדום כחלת ליל
 שבת כידוע . ותקף ככונסתו כבית יאמר כנגד השלחן שהעריכו ומכורסם שדלוקו לכבוד
 שבת מלכתה תפלת זו המהוללת המוכרת למעט ככוונת וברעותה דלכא בשמחה
 ובקטנות ובתוכו בוחר וזיל כשארם בא מביט הכנסא ביום עמו המלאכים מעל זה
 ומלך זה ושכינת על כלם כקם על כניס כחותה שנס יפול מלך אלק וגו' רק בעיניך
 תביט

תביט וגו' כי אתה ס' מחסו וגו' לא תקונה חליך רעם וכל זה כשארם בא לביט
 ומקס . ארשפוא בשמחה והשכינה והמלאכים רואים נר דלוק שלחן ערוך אש ואשתי
 בשכיחה ששכינה קומרת זה שלו הוא ישראל אשר כך תתפאר . ואם לאו השכינה הולכת
 והמלאכים עמה והיבר סרע בא וחילו עמו ומתחברים עמו ואומר שלי סוף מן דתי
 סוף רוח טעומאה שורם עליו ומסתלק ויוד מאיש וה"ל מאשם וכשארך אש אש . ומאכלי
 כק"ל עמאל ועל ידי זה כאמר אל תתאו למטעמותיו של רע עין ושלחתי מלאך קיא
 צאס . על כן יוצרו מאד שלא יסיה חסם ושלוס מחלוקת כין איש לאשתו . חו סתפלם
 שיאמרו כל איש ואשם :

- שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עריון מפלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ
- בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון מפלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ
- ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון מפלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ
- (בשבתכם) לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון מפלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ
- בצאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון מפלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

ואומר כנחת וכרכוס כנגד כפשו ורוחו וכשמנו פסוקים אלו :

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכך דרכיך : יהוה ישמר-
 צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

רבון קר העולמים ארון כל הנשמות ארון השלום . מקך
 אביר . מקך ברוך . מקך גדול . מקך הזכר שלום . מקך
 רדור . מקך ותיק . מקך זך . מקך חי העולמים . מקך טוב
 ומטיב . מקך יחיד ומיוחד . מקך בפיר . מקך לויבש דחמים .
 מקך מלכי המלכים . מקך נשגב . מקך סומך נופלים . מקך
 עושה מעשה בראשית . מקך פודה ומציל . מקך צח וארום .
 מקך קדוש . מקך רם ונשא . מקך שומע תפלה . מקך תמים
 דרכו . מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי על כל החסר
 אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני
 בירתי ועם כר בריוותיך בני בריתי . וברוכים הם מלאכיך
 הקדושים והטהורים שעושים רצונך . ארון השלום . מקך